

REDACTIA

Deak Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL

Pe un an 24 cor.
Pe jumătate an .. 12 ..
Pe 1 lună 2 ..N-rii de Duminică pe an 4
coroane.Pentru România și America
10 coroane.Pentru România și străinătate
numeri de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Deak Ferencz-utca nrul 20.

INSERTIUNILE

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicațiune.Manuscripte nu se
inapoiază.

Telefon oraș și comitat 502.

La Bocșa!

Spre Bocșa sunt acum ațintite privirile tuturor Românilor.

În urma nimicirii mandatului fruntașului Coriolan Brediceanu, românii din Bocșa vor avea nu numai să aleagă un simplu deputat, ci să răspundă în numele *întregului popor românesc* la o mulțime de întrebări. Întâi de toate la întrebarea care s'a dat drept pretext al nimicirii mandatului: că mandatul lui Coriolan Brediceanu nu a fost expresiunea adevărată a voinții poporului, ci a teroarei, a înfricării sub care au stat alegătorii din partea »naționaliștilor« și că dacă nu era aceasta teroare, românii alegeau pe Weisz Iulian, ovreu din Budapesta și nu pe Coriolan Brediceanu din Lugoj.

A doua întrebare la care le trebuie răspuns celor din Budapesta este: nu cumva s'a mai potolit însuflețirea dela alegerile trecute și românii în urma proceselor multe și a înfricărilor de pân'aci și a celor ce vor urma d'aci nainte se vor mai fi muiat, încât pot fi de acum înainte apropiați. În cazul acesta vom nimici pe rând toate mandatele contestate: și alui George Popovici din Lugoj și alui Stefan Petrovici din Zorlent — își zic cei-ce vor să înfrângă lupta de rezistență națională a românilor.

Întrebarea cea mai mare la care va răspunde apoi alegerea din Bocșa este: a probă ori nu poporul românesc lupta bărbătească ce s'a desfășurat în auzul lumii întregi între fiii poporului nostru, azi reprezentanți legali a 14 cercuri electorale românești și între cei-ce ne tăgăduiesc dreptul la existență națională, cari zic că nu poporul românesc este acela care, veacuri întregi și-a apărât limba și viața lui românească, biserica și rostul lui strămoșesc, nu poporul este acela, care naște și izvorește din belșugul seu de viață pe luptătorii și înainte mergătorii dorințelor și sperărilor sale ci »agitatorii« »ațitătorii« sunt cari fac gălceavă, cari asmuță pe români, împotriva rânduielii de stat, a statului care vrea să fie maghiar și nu poate de acești agitatori.

În marele proces care se discută în auzul lumii întregi, care a atras aici atenția întregii străinătăți a intervenit un episod: *se conzultă din nou părerea poporului român.*

Nu bocșenii deci, ci poporul român se va rosti prin graiul bocșenilor la alegerea în fața căreia stau.

Iată de ce alegerea din Bocșa este o afacere nu a lor, ci a tuturor românilor. Iată de ce, mărturisim sincer, privim și cu oarecare îngrijire, cu oarecare temere în fața alegerii dela Bocșa. Nu fiindcă ni-ar doar lipsi încrederea în virtutea celor ce astăprimăvară au dus cu atâta însuflețire steagul național la izbândă, ci pentru că ne dăm seama că guvernul actual, care a dat atâtea dovezi că nu e alegător în mijloace când e vorba de noi, acest guvern care nu se sfiește a da instrucții de felul acesta organelor sale:

că împotriva noastră și ilegalitatea este permisă; acest guvern va uza și în Bocșa de toate mijloacele posibile, pentru a zădărnici izbânda noastră, izbândă care numai atunci va fi a noastră, când alegătorii din Bocșa, vor ști să stea într'adevăr *la o înălțime ideală a înaltelor datorii naționale.* Fi-vor ei la aceasta înălțime, la înălțimea ispitelor extreme la cari vor fi espuși, acesta este întrebarea ce și-o pun românii de pretutindenea.

La Bocșa vor fi deci inimile tuturor românilor. Nu numai Bocșenii, ci noi toți trebuie deci să ne suspendăm toate micile osebiri de vederi și convingeri, cari pot să ne pară ori cât de juste și cari se ivesc în mod firesc în sânul ori cărui partid, *pentru a fi cu toții una, în fața momentului mare.* Aceasta înălțătoare unitate a neamului întreg este imposibil să nu-și resfrângă efectele sale și asupra alegătorilor de acolo, să nu-i îmbărbăteze și îndrituiască la eforturi de cari sunt capabile popoarele în momentele lor istorice.

Noi n'avem nici un interes particular în afacerea alegerii din Bocșa și nu-i iertat să aibă nimeni. Comitetul partidului național să se îngrijască deci din vreme și în unire cu fruntașii din partea locului și asupra persoanei luptătorului cu numele căruia se va intra în luptă. Cerem și pretindem însă și aici, să se purceadă cu cuvenita precauție, să determine și aici considerații de ordin obștesc și nu personal. Aleasă odată persoana aceasta, fie ea ori care, — pe lângă idea mare politică ce se leagă de alegerea din Bocșa, ea ș'asa este mai indiferentă, — va trebui să sărăm cu toții pentru izbânda steagului național.

Cât pentru noi, vom fi cu tot sufletul nostru acolo, în mijlocul luptătorilor pentru neam, vom fi însă necruțători față de toți aceia cari în aceste momente mari, pentru orice motive, ar încerca să strice solidaritatea.

Gimnaziul din Caransebeș, care ridicat pe bani români, dar mulțumită dlui Burdea, va fi un-guresc, se apropie de întrupare. Mercuri comunitatea de avere a ținut adunare sub prezidenția dlui Burdea. A fost o luptă mare, în fruntea căreia a stat și purtat cuvântul venerabilul protopop al Orșovei M. Popovici cu pleiada de entuziaști grănițeri naționaliști. Zadarnic însă: oamenii dlui Burdea ar vota și evanghelie ungurească în biserică românească, și astfel cu 76 voturi contra 14 au votat 230.000 coroane din banii grănițerilor pe seama gimnaziului unguresc.

În presa maghiară e mare bucurie. Ea înfățișează pe dl Burdea ca pe apostolul maghiarizării între românii din graniță. Cu atât mai puțin avem cuvânt să-l laudăm noi.

Comisiunea de incompatibilitate a Camerii va ține, Marți, 29 Ianuarie o ședință în care se va hotărî și asupra cazului de incompatibilitate a deputatului C. Burdea.

CULMEA CORUPȚIUNEI.

Mercuri după ameazi toate foile din Budapesta îi făceau lui Polónyi prohodul. În țara întregă nu s'ar fi găsit om care să creadă cu puțință că ministrul dreptății mai poate sta în scaun.

Noaptea târziu ne veni însă știrea, că *Polónyi rămâne* la putere, nu va fi dat afară din minister.

Ministri cari să facă isprăvi în cât tovarășii lor să fie siliți a se scutura de ei, se pot ivi ori-unde.

Ceea-ce s'a întâmplat însă cu Polónyi, este fără pereche.

A venit Lengyel Zoltán și l'a învinovățit că s'a îmbogățit în chip necinstit și murdar: ca membru în sfatul orășenesc scotea, *pentru bani*, concesiuni, drepturi dela oraș pe sama unora și altora ori apăra, *tot pentru bani*, pe alții cari aveau afaceri încurcate cu primăria; ca avocat a fost mijlocitorul într'o mulțime de afaceri, ale femeilor cari țin în Budapesta case cu fete pentru plăcerile domnilor; ca fruntaș politic a avut legături cu vestita Roza Schönberger, ovreica, față de cafenea în Seghedin ajunsă baronesă în Budapesta, iar în urmă doamnă la care în Viena umblau oameni dela Curte, sus puși; pe aceștia îi ispitesea (spiona) în afaceri politice, și ea apoi înștiința despre toate pe Polónyi.

Noi nu îndrăznim să reproducem cele ce scriu foile maghiare în privința asta: parte pentru că cinstim casa română în care intră foaia noastră, parte pentru că fără îndoială ne-am găsi beleaua cu procurorul!... Mai ales acum, că Polónyi rămâne ministrul dreptății din țară.

Știm apoi, că politica nu se face cu apă sfântă, ci bărbații de stat adesea sunt siliți să dea mâna cu oameni pe cari în sufletul lor îi disprețuesc.

Ce vedem însă din afacerea lui Polónyi?

Iată, o spune »Függetlenség« (dela 24 c.):

»E fapt adevărat: înjositor și care murdărește, că primirea în audiență la Curte a unui bărbat de stat maghiar se hotărăște în semiobscurul unei camere de dormit, în mijlocul îmbrățișărilor perverse și a torentului de îmbrățișări păcătoase; e trist, că maghiarii ajung sftnici crăiești numai în urma sprijinului odaliscilor adjutanților crăiești; e dejositor că soarta constituției maghiare millenare se învârte în jurul privirilor galeșe ale cocotelor cu nume dubiu și țese tulbură sângele când te gândești că vorba ungurească nu poate ajunge la curtea din Viena decât prin întrigile femeilor pierdute...«

E, de sigur, trist aceasta și în jositor. Dar cine e de vină? Nimeni altul, decât fruntașii politici maghiari, cari în fața poporului făceau pe grozavii și voiau să supună capul încoronat al țării. Dar când au

văzut că M. Sa nu se pleacă, ci ei tot mai tare se depărtează de putere, s'au legat de Roza Schönberger ca de funia de scăpare și nu știau unde să-l așeze pe Polónyi, de bucuria mare că și-a făcut legătură cu Viena: prin mijlocirea drăguței domnilor mari!

Adevărat că ieșind toate acestea la iveală, Apponyi și Andrassy, ca niște magnați jeloși de onoarea lor, s'au lăpădat de Polónyi. Andrassy ci-că n'ar fi știut nimic despre legăturile lui Polónyi cu ovreica Roza Schönberger, iar Apponyi a zis că deși a știut, dar n'a aprobat. Președintele de onoare al partidului, Thaly, a zis că nici el nu știa de rușinoasa legătură.

Cu un cuvânt: ajungând treburile la strâmtoare, se lăpădau toți de tovarășul lor Polónyi.

Culmea scandalului este însă faptul, că ministrul care trebuie să dea el cea dintâi și mai strălucită dovadă a încrederii ce are în justiția țării, în fața învinuirilor lui Lengyel Zoltán a crezut să se spele ducând afacerea la club. Ș'acolo însă n'a lăsat-o în judecata senină a tovarășilor sei de luptă, ci el însuși în mod ne mai pomenit, se apăra și stând de față, e lesne de închipuit că pe mulți i-a stângenit în pornirea lor de a spune ce cred.

Și așa însă s'au aflat mulți cari au spus-o fără ocolire: pe Polónyi numai judecătoria îl poate spăla, acolo să caute a se desvinovați. Trei zile s'a tot codit Polónyi și abea după ce întreg sfatul ministerial a hotărât asta, s'a înduplecat și Polónyi să meargă la judecătorie... Altfel Andrassy ieșea din minister și cădea grămadă întreaga baracă (șatră).

Un ministru care să fie silit de colegi a merge la judecată și ministri cari să stee pe aceeași bancă cu un coleg care trebuie să-și cârpească cinstea — la judecătorie, iată o priveliște rară.

Cine oare nu se simte îndemnat a întreba: Oare de ce, cu toate câte știu despre Polónyi, l-au luat în guvern, ș'acum când i-s'au încurcat ițele, nu l-au dat afară?

De ce? Pentru-că Polónyi știe multe, știe toate câte împreună au săvârșit și îl cunosc bine: nu-i omul care să rabde ca singur să cadă, ci trăgea cu sine întreaga tovarășie coalitionistă.

Iată cine stăpânește asupra noastră.

Și să ne mirăm că lucrurile în țară merg din rău în mai rău? Dar care țară poate propăși când geme sub o politică fără morală?

Cazul Polónyi în lumină austriacă.

(C) Greșelile unui factor marcant al societății se resfrâng totdeauna și asupra societății însăși. E natural să fie așa. Individul este mai mult o plămuire a colectivității și poartă totdeauna semnele calităților, cât și stigmatele ei!

E interesant să vedem, cum apreciază ziarele austriace cazul Polónyi. Toate-l văd dintr'un punct de vedere mai înalt, din acela al mediului. Nimăru-i nu-i trece prin minte să vadă aici un simptom izolat, o greșeală individuală.

Ne mărginim să cităm părerile unui singur organ: revista *Die Wage*, la care articolele politice apar mai mult în formă de studii, deci cu multă temeinicie.

»Să fim politicoși și să presupunem că Polónyi este singurul politician corupt în Ungaria«, — începe numita revistă. »Dar nu putem totuși să nu ne întrebăm: este asta singura lui afacere rușinoasă? De sigur nu: Polónyi a fost totdeauna un amestec de bonomie și răutate, ceea-ce în Ungaria se cheamă »un betyár«; ca avocat el reprezenta cause și oameni, de cari nu numai oamenii cinstiți, dar ori ce avocat trebuia să se țină la o parte. Influența sa politică o puse totdeauna în serviciul său propriu; el primi să fie acuzat, în fața camerei întregi, de corupțiune și odată fu prins asupra unei încercări de a »corecta« procesul verbal al parlamentului. Să fim cinstiți și să recunoaștem: Ungurii știau și ei de toate astea, dar primă zimbând pe Excelența Sa, pentru-că-i cunoșteau abilitățile în lupta contra dușmanilor patriei«.

Cu alte cuvinte, societatea îl tolera pe Polónyi mai ales pentru apucăturile lui în poșta »trădătorilor«. De altfel, continuă revista vieneză, Polónyi este numai o verigă caracteristică în lanțul ce învinge partidul kossuthist. De s'ar întâmpla să cadă Polónyi, acea cădere va însemna începutul unei Panamale și poate chiar începutul unui sfârșit apropiat al întregului partid«.

Precum vedeți, nu e vorba de o persoană, ci de un sistem întreg, foarte bine cunoscut la Viena. Partidul independent, dupăce, că nu are forțe intelectuale, prin cari să strălucească, nu dispune nici de forțe morale.

Noi ne aducem foarte bine aminte, că aproape toți cei din statul major kossuthist au avut asemenea abuzuri la activul lor. Intre alții însuși fostul secretar intim al lui Kossuth, răposatul ovreu Pichler, fusese prins cu ocauă mică. Iar cât pentru Ugron, cine nu cunoaște chestia cu furnituri militare cu ovășul și cu banca săcu-iască. A fost mare tâmbălău ziaristic atunci, dar interesele pur naționale cereau ca șefii să se împace, iar peste afacerile veroase să se arunce vâlul uitărei.

Zadarnice au fost deci toate eforturile partidului kossuthist de a forma majorități parlamentare și de a conduce destinele acestei țări. El a evoluat prea repede; a pus mâna pe putere înainte de a fi pregătit și astăzi în'are cu cine se conduce, pentru-că cu samsari și cu pehlivânii nu se menține un partid. El trece prin o criză morală urâtă și ori-ce autoritate față de cetățeni a dispărut.

Ce ridicol ni-se pare, în fața acestor stări de lucruri, să auzim vorbindu-se despre »incompatibilitatea« deputaților români, să vedem intrând în temnițele statului atâtea caractere frumoase numai pentru că-și iubesc neamul românesc, iar în schimb atâția indivizi de marcă, atâția eroi independenți să ocupe înalte situații în această nefericită țară, unde justiția și moralitatea publică se interpretează în două diferite chipuri: într'un chip pentru cei din fruntea bucatelor, și într'altul pentru noi.

Din România.

Starea sănătății M. S. Regelni se îmbunătățește pe zi ce merge.

Majestatea Sa urmează sever tratamentul ce i-s'a impus de profesorul Norden și simte că puterile îi revin.

Darul M. S. Regelui. »Patriotul« scrie: M. S. Regele a lucrat ieri dimineață, dela orele 11 și jum. în sus, cu dl G. Gr. Cantacuzino, președintele consiliului de ministri și ministru de interne. Cu acest prilej Suveranul a binevoit să arate dlui prim-ministru o atențiune dintre cele mai delicate, oferindu-i un prețios portret al Său, ca o înaltă dovadă de modul cum M. Sa apreciază serviciile aduse de bărbații devotați Tronului și țării. Portretul M. Sale este din cele mai reușite

FOIȚĂ ORIGINALĂ A «TRIBUNEI».

CĂINȚA.

PIESĂ POPORALĂ ÎN 3 ACTE.

De Ales. Muntean alui Vasile.

(Urmare.)

Actul al II-lea.

Scena II.

Sanda, Sofia, la urmă un străjer.

Sanda (vine încet din vale): Aci ești?...

Sofia (făcându-i semn): Taci, lele că perim!

Sanda. Dar eu nu per? Să mă lăsați cap de muere, colo sub deal, cu caii, d'atâta vreme! Unde-s ceilalți?

Sofia (cu gest desperat): Nu vorbi așa tare, că nu-ți mai cânta cucu! (o apropie și-i șoptește). Ceilalți sunt în pod! Dar taci rogate, taci!

Sanda (cu mirare, spăimântată): Unde?...?

Sofia: Comănescu nu-i acasă, cine știe unde-a ascuns pe Maria... Taci tu, soro, (insinuat) Frațe-tău îi bogat, ce să știe de i-or lipsi 5—10 șinice?...

Sanda (îngrozită, cu ton înalt): Și Petru-i în pod?... Simion, Șofron,... toți? Să fure? Dela frațele meu cel dulce? Asta-i pocăință? Vai, mor, mă prăpădesc!

Sofia: Nici un cuvânt mai mult, că suntem perduți. (Un fulger apoi trăsnet). Văzuși, în lumină, colo un om. Acela n'are gând bun. Taci, că aci ne rămân oasele!

Sanda (smulgându-și părul): Să tac!... (Fulger,

trăsnet). Cine-i acolo? (arată în direcția unde stă straja). (S'aude o trăsură, în goană nebună). Să oprește după colț, înaintea porții Comănescului. (Alt fulger, alt trăsnet.) Pauză. strigăte, învâlmășeală de vorbe).

Sofia (disperată): Ce vreme! Ce potop! Bătaia lui Dumnezeu, — auzi glasul Comănescului?

Sanda (abia respiră): Mi-e groază! Tremur și simt lumea învârtindu-se,... sărmanii noștri bărbați! Ce să ne facem?

Glasul lui Comănescu: Ioane! trage repede trăsura, desprinde caii și-i așează în grajd... Domnii mei:veniți, veniți în grabă! (O ploaie mare s'apropie)...

Sanda: Auzi, soro, sunt mai mulți. Vai de noi, oare ce domni mai sunt cu el!

Sofia: Imi păru că-i părintele Mircea! Pe ceilalți nu-i cunosc!

Sanda (cu hotărâre): Până să între ei în casă, ai noștri să fugă repede din pod! (Straja, văzută în lumina fulgerului se apropie de ele).

Sofia: Să-i strigăm, soro, că în vremea asta, cine s'audă șoptele (fulger, tunet. Sofia vede straja lângă ele. Il cunoaște pe coroana dela traistă). Vai de mine, ce vrei?

Sanda (care nu observase) N'am grija ta. Mie mi-e de Petru (strigă) Petre!?

Straja: Tăcere! În numele legii sunteți prinse. Să nu crâcniti nimic, să nu faceți un pas, că vă trimit pe ceia lume! (O șuerătură din fluer, altul, ca răspuns din pod, sunteți gata? I-ați prins, sunt legați!

Altă strajă (din pod): Domnul să-i milue! Legați, prinși, ca niște pocăiți de omenie! (Pocăiții sbeară și gem ferecați).

Sofia: Vai Doamne, ce rușine! (își acoperițele cu palmile și plâng cu amar).

Scena III-a.

Comănescu, Strejerii, Mircea, apoi Ion.

Comănescu (cu o pușcă în dreapta, cu o lampă în stânga): Ce-i aici? (cătră străjer) ce s'a întâmplat?

Un străjer: Să trăiți, domnu nost, prinserăm niște păsărele bune.

Comănescu: Unde?

Alt străjer: Unde? Aici la D-ta, uite, în pod! Au voit să fure bucate!

Comănesu: Săteni de-ai noștri? Nu-i cunoașteți?

Intâiul străjer: Dela noi?... Hoți în satul nostru? Unde lumea doarme cu ușile și ferestrele deschise? Ba, domnu nost. Sunt pocăiți (ironic) Domnul să-i milue!

Mircea (cu altă lampă în mâni) A! pocăiți, să se coboară Dumnealor, să-i vedem, frumușel, aici!

Comănescu: Nu, că mi-e teamă să nu fac moarte de om. (cătră străjeri) legați-i bine și la comandă (casa satului) cu ei!

Mircea: Eu aș dori, domnule, să-i văd, că mi-se par oameni de pe la noi!

Comănescu (lui Ion) Ține pușca asta, Ioane, și-o du înlăuntru. (Ion să repede, ia pușca și-o duce fără vorbă. Cătră străjeri). Aduceți-i! Pocăiții sunt coboriți repede din pod. Pauză.

Sanda și Sofia sunt aduse și ele.

Scena IV-a.

Precedenții și Pocăiții, afară de Ion.

Mircea: Sunt oameni cunoscuți, domnule Co-

și e lucrat în aquarelă pe fildeș, fiind aplicat pe un fond de jasp, încunjurat de o ramă de aur, având în partea de sus coroana regală împodobită cu pietre prețioase, iar jos două ramure de laur».

Decorări. Cu ocazia petrecerii în Viena a delegației române oficialul »Wiener Zeitung« publică decretul imperial, prin cari primarul Vienei e autorizat să poarte însemnele »Marei Cruci« a »Stelei României« dr. Richard Weiskirchner, secretar de primărie, însemnele de comandor al ordinului »Steaua României«, iar consilierii municipali dr. Franz Spaeth, dr. Roderack Krenn, Josef Rissaweg și Josef Schlogl, crucea de ofițer al ordinului »Steaua României«.

Dela Boboteaza. Sâmbătă, 6 Ianuarie, ziua Botezului Mântuitorului, A. S. R. Principele Moștenitor, însoțit de A. S. R. Principele Carol, au mers la oarele 11 jum. la pavilionul de pe cheiul Dâmboviței, frumos împodobit cu draperie și ramuri de brad, pentru a azista la serviciul religios ce se oficiază la această ceremonie.

La sosirea Altețelor Lor Regale au fost întâmpinate de: dl președinte al consiliului de ministri cu domniile ministrii aflați în Capitală, de dl președinte al Adunării deputaților, de dnii generali, și în lipsa dlui primar al Capitalei de o delegație a consiliului comunal, precum și Casele Regale și Prințiarie.

Altețele lor au ascultat serviciul divin ce s'a oficiat de către P. S. S. Arhiepiscopul Calistru Orleanu și P. S. S. Arhiepiscopul Nifon, vicarul Sfintei Mitropolii, înconjurați de înaltul cler, fiind de față înalții funcționarii ai statului, dnii atașați militari străini și dnii ofițeri superiori fără trupă.

Pe cheiul drept al Dâmboviței erau înșirate detașamentele trupelor de trupă din garnizoană, ale căror draperie s'au adus în pavilion îndată după sosirea Altețelor Lor.

Momentul înmăierii sfintei Cruci în apă a fost vestit cu slave de tunuri.

La sfârșitul ceremoniei Altețele Lor Regale au sărutat Crucea și au bătut aiasmă, au mers, apoi, precedați de înaltul cler, la malul râului, unde au asistat la scufundarea în apă a sfintei Cruci.

În urmă A. S. R. Principele Moștenitor a primit defilarea trupelor, comandată de dl general Hiotu Alexandru, în care timp P. S. S. Arhiepiscopul Calistru a binecuvântat trupele stropindu-le cu aiasmă.

După defilare A. S. R. Principele Moștenitor a binevoit a convorbi câte-va minute cu dnii atașați militari străini, apoi, urcându-se în trăsură cu A. S. R. Principele Carol, s'au întors la Palatul Cotroceni.

JUSTIȚIA de PARTID.

— Raport telefonic din Camera ungară. —

Budapesta, 25 Ianuarie.

Ședința aceasta a fost ocupată cu afacerile de imunitate. Toate afacerile au fost rezolvate firește, după cum cer înaltele interese de partid ale coaliției. Imunitatea deputatului național Ștefan Petrovici a fost suspendată, pentruca Petrovici să intre în temniță.

Într-o cuvântare scurtă deputatul Aurel Vlad spune că verdictul judecătoreștii a fost un adevărat *justizmord* (omor justițial).

Președintele chiamă pe orator la ordine și-l amenință cu retragerea cuvântului.

Deputatul Hodza Milan de asemenea a fost lipsit de imunitate pentru a intra la temniță.

Președintele Justh deschide ședința la orele 10^{1/4}. Pe banca ministerială: Wekerle, Iossypovich, Kossuth și Andrassy.

Dintre deputații naționali sunt de față: Mihail Polyt și Aurel Vlad.

Se pune în discuție mai multe afaceri de imunitate.

Raportorul Lázár Zoárd, propune suspendarea dreptului de imunitate a deputatului Ștefan Petrovici osândit pentru agitație națională.

Aurel Vlad: Este datoria fiecărui cetățean de a respecta, într'un stat de drept, hotărârile judecătorești. Totuși în cazul acesta îmi ridic glasul, căci asupra deputatului Ștefan Petrovici s'a săvârșit un adevărat *omor judecătoreștii* (*Justizmord*). Cazul acesta este un caz eclatant de prigonire politică, deoarece după părerea mea și a președintelui meu, articolul pentru care deputatul Petrovici a fost osândit...

Președintele (sunând): Ați spus că judecătoria a comis un *omor judecătoreștii*. Terminul acesta violează adânc neafârțarea judecătorilor (Foarte bine!). Nu pot să admit lucrul acesta și vă chem la ordine (Aplauze). Dacă veți continua vă voi retrage cuvântul...

Bozóky Árpád: Prima condiție a statului de drept este neafârțarea judecătorilor!

Aurel Vlad: Este așa. Într'un stat de drept toți cetățenii sunt datori să respecte hotărârile judecătorilor (Sgomot). Totuși erorile sunt cu putință, mai ales în procesele politice și mai cu seamă în împrejurările noastre se întâmplă multe erori. Din cauză că noi în cazul prezent ve-

dem o astfel de eroare judecătorească și deoarece este foarte trist pentru împrejurările noastre singur faptul că procurorii îndrăznesc să ridice acuze pentru astfel de articole, eu și colegii mei nu votăm pentru suspendarea inviolabilității.

Camera însă hotărăște suspendarea.

La discuția asupra mandatului lui Lovász Márton, raportorul propune refuzarea suspendării. Vorbesc Kátosy, Aurel Vlad, care este pentru propunerea comisiei, Bozóky și ministrul-președinte Wekerle. Propunerea acestuia de a ss amâna hotărârea se adoptă.

Să mai suspendă imunitatea deputatului Milan Hodza și a altor deputați.

Demsky Odön prezintă raportul comisiei bibliotecii parlamentare.

Iau cuvântul Rakovszky și Zboray.

Pe urmă s'au votat mai multe concesiile de linii ferate locale. Amintim pe acelea, cari îi interesează și pe Români. În Torontal, pe Valea Târnavei mici, Giula—Simonyfalva, Bichiș, Vészto, Jebeliu și Liebling, Podgoria Aradului, Cudsir, Sătmar, Bicsad, Sătmar—Baia-mare, Brașov—Trei-scaune, dela Careii mari la Mátészalka.

Au vorbit la acestea Molnár, Samassa și ministrul de comerț Kossuth.

Președintele a ridicat ședința la 13^{1/4}.

CRIZA în GUVERN.

— Situația.

Consiliul ministrilor a mântuit pe Polónyi. Nedumerile contelui Andrassy au fost înlăturate prin declarația lui Polónyi, că va da pe *calomniatorul* său, Lengyel Zoltán în judecată. În chipul acesta cauza crizei a fost înlăturată căci dorința lui Andrassy, ca Polónyi să clarifice acuzele ridicate împotriva sa, se împlineste și ori-ce cauză de criză, este înlăturată.

Hotărârea aceasta a stârnit, cu toată dreptatea cea mai mare senzație. Toată lumea socotise, și cu drept cuvânt, că un om în contra căruia s'au ridicat astfel de acuze, un om care a fost compromis într'un mod atât de zdrobitor ca Polónyi nu va mai putea rămâne în sânul cabinetului și tocmai în fruntea justiției țării întregi.

Adevărata cauză a acestei hotărâri pare a fi altceva. Doi membri însemnați ai cabinetului, Wekerle și Kossuth au intervenit în favoarea lui Polónyi. Ei țin mult ca Polónyi să rămâie. Aceasta alipire la persoana lui Polónyi este bănuită. Ea poate să aibă două cauze: sau simpatia pentru politica, s'au pentru persoana lui Polónyi. Supoziția dintâie poate să stea în picioare. Eri încă se vestește, că guvernul a fost surprins de spiritul de reacționism al programului de le-

mănescu! Uite-l pe cumnatul D-tale, Petru Tulbure. Uite-o și pe lelea Sanda, sora D-tale. Iată-l și pe Șofron Pitic cu Sofia, cu Gheorghie, și fericitul logodnic al Mariei, Simeon! Aceștia-s căpeteniile pocăiților din satul nostru!

Comănescu: A! cumnate, soro, Domnul vă mi-lue... adică la mine 'n pod șade Domnul?

Petru: (umilit) Ertare!...

Sanda: (înjenunchind) Ai milă! Dă-mi pe Maria!

Comănescu (foarte iritat): Ertare? Milă? Vouă, cari ați spart legea lui Dumnezeu? Vouă, cari pe față vă arătați dreți, curați, iar în ascuns sunteți lupi răpitori, hoți! (Cătră străjeri). La comandă cu ei! (Pocăiții tac, rușinați, cu capetele la pământ. Străjerii mai așteaptă.)

Mircea: Până la pedeapsa lui Dumnezeu, să-i ajungă pedeapsa oamenilor. Mâne, în Pâncota e târg de țară. Rugați primăria să dea poruncă străjerilor, ca să-i poarte prin târg. Va fi popor mult, îi vor vedea mulți din multe sate, unii chiar îi vor cunoaște, și se vor scârbi toți de faptele lor. Astfel o să le slujască drept pildă, să se fe-rească de pocăiți, ca de necuratul!

Sanda: (desnădăjduită) O, Doamne, ce rușine! (isbucnind în plâns). Frate! Frate! Fie-ți milă de sora ta!... Acesta (arată pe Petru) m'a silit, m'a sugrumat, și-o zis, că mi-a face sfârșitu într-o noapte, de nu m'oi pocăi.

Petru (transfigurat de spaimă): Eu?

Mircea (lui Comănescu): Da; mi-a spus-o sârmana Maria când au fost, deunăzi, la ei.

Petru (mirat): La voi?

Mircea: La voi, da, chemat de învățătorul Iosif, pe când erați duși la târgul din Cermeiu.

Comănescu: Spune-le, părinte, lămurește-i pe rătăciții aceștia! Eu știu totul! Telegrama D-tale mi-a mântuit nepoțica. Dumnezeu să-ți răsplă-tească cu bine!

Mircea: Am fost chemat să-i dau sfatul, ca să scape de voi!

Petru

Sanda De noi, de părinții ei?

Mircea: Da; că nu-i sunteți părinți, ci dușmani. Ați voit s'o dați prietenului vostru (arată pe Simeon) Atunci mi-a spus, sârmana Maria, că n'are ochi să-l vadă (arată din nou pe Simeon) și că mai bine-și face moarte. M'am îngrozit de-atâta răutate, câtă zace într-o inimă de predicator pocăit, cum ești D-ta (arată pe Petru) Și uite, i-au dat sfatul să scape de voi, și, laudă ție Doamne (își face cruce) că mi-ai scăpat oia din ghiarele lupului.

Sanda (plângând): Unde-i? Nu s'o prăpădit? Nu s'a aruncat în fântână? N'o fi moartă 'n riu?... Vai de mine, vai de sufletul vostru cel negru! Dați-mi fata, voi mi-ați omorât-o, dați-mi pe Maria! (gest larg, disprețuitor, cătră pocăiți).

Mircea: Nu plânge lele Sandă, Maria trăiește!

Sanda (înviorată): Doamne-ajută! Unde-i, de ce n'o văd?

Mircea: Fi liniștită. E în loc bun. La fratele Filip în Pâncota! Mâne, la târg, o să ne întâlnim cu ea!

Sanda: Ce rușine! Vai, ce rușine! (plânge).

Mircea: Nu va fi nici o rușine pentru Dom-

nia-ta. (lui Comănescu) Sora D-tale e nevino-vată. O jertfă a pocăiților. Ion să-i aducă trăsura cu caii aici, știm noi unde sunt, voești?

Sanda: Frate!... (sughită în plâns)... Maria!...

Comănescu (înduioșat): Bine, rămână; ceilalți, la comandă! (Străjerii desleagă pe Sanda. Comănescu, îndurerat, o îmbrățișează și-o sărută. Cu ceilalți, străjerii pleacă la primărie).

Scena V-a.

Cei de sus, afară de pocăiți și strejeri.

(Se zărește de ziuă. Cocoșii cântă.)

Comănescu: (Sande!) Liniștește-ți inima, sora mea!

Sanda: Nu pot; mă doare pentru fată, dar... și pentru Petru; e tatăl Mariei...

Mircea: (puțin iritat) Tulbure?... Lasă-l cui să 'nchină! Nu ști, că era să-ți rupă gâtul, de nu te pocăiai?

Sanda:... Nu mai vreau să știu de pocăiți; le-am gustat eu moartea lor. Dar' Petru... să-l vadă oamenii legat!... Rușine mare, pe toți, și merge vestea 'n lume!

Comănescu. Nu-mi vorbi așa, soro că mă superi. Adică mai bine era să nu știu nimic de treburile lor, să-ți chinuească și să-ți prăpădească fata?

Mircea. S'o duce după cine nu vrea, și mai bine să dorește moartea o după Simeon?

Comănescu: Să-mi fure bucatele?... Ai fi vrut? Să fi tu, sora mea, mărturie și strajă la tâlharii, cari îți jăfuesc fratele, și să taci?

Sanda: N'am tăcut. Am vrut să strig, dar chiar atunci, în lumina fulgerului, ne-a văzut un strejar. Cel care ne-a prins... (Va urma).

giure dezvoltat deunăzi de Polónyi în cameră. Programul acesta a fost conceput și expus de Polónyi fără știrea prealabilă a guvernului. Cu deosebire Andrassy a reprobat în mod manifest programul lui Polónyi.

Simpatia lui Wekerle și Kossuth pentru Polónyi pare a fi deci de caracter personal. Acești doi miniștri țin mult la Polónyi și se șoptește, că plecarea acestuia poate fi direct primejdioasă celor doi miniștri. Firește nu se poate ști, care anume este teama lor de Polónyi. În tot cazul se poate constata, că guvernul s'a plecat lui Polónyi și nu acesta guvernului.

Este altă chestiune dacă hotărîrea guvernului poate să salveze în mod trainic pe Polónyi. Debaterea judecătorească a procesului Polónyi-Lengyel va avea loc de sigur peste câte-va luni de zile. Până atunci situația lui Polónyi să fie oare sigură și neclătită? Este de neînchipuit. Murdăria cea mare din trecutul lui Polónyi, antagonizmul dintre partidul kossuthist și cele două partide deakiste, antipatia lui Andrassy pentru ministrul justiției — toate acestea vor trebui să-i puie un capăt timpuriu. Criza ministerială nu a încetat. Ea și-a pierdut caracterul de care ministerul putea scăpa printr-o operație repede și parțială. Astfel amânată, ea va cangrena tot corpul guvernului și poate să aibă ca sfârșit o criză a guvernului și a majorității întregi.

Contele Zichy la Viena.

Contele Zichy Aladár, ministrul pe lângă persoana Maj. Sale, a plecat azi dimineață la Viena. Știri sosite din Viena anunță că Majestatea Sa l'a primit deja după-amez în audiență, în care a referat rezultatul consiliului ministerial. După audiență Zichy a vorbit pe lung la telefon cu Wekerle.

Opt zile respiriu.

Pe culcuarele Dietei aderenții lui Andrassy spun că Polónyi cel mult dacă mai rămâne ministru 8 zile. Până atunci se va hotărî cum să plece, sub ce pretext. Și Andrassy și Zichy au declarat că ei nu mai stau cu Polónyi în același minister! Mergerea lui Apponyi la judecătoria este numai o satisfacție ce partidul 48-ist a trebuit să dea lui Andrassy, care altfel spărgea întreaga coaliție.

Bătăie în stradă.

Azi înainte de ameză a fost un scandal mare pe Károly-körut în Budapesta. Medicul Wein Manó, care a stors dela Halmos declarația mântuitoare pentru Polónyi, a atacat pe la spate și l'a lovit cu băta pe dr. Stiller Jenő, ginerele lui Halmos. Era supărat pe el pentru că a arătat în public chipul pervers cum l'a speriat și a înduplecat pe Halmos să dea declarația. Se strânsese lume multă în stradă.

Afacerea va avea urmări la tribunal.

Un articol din »Magyarország«.

»Magyarország« ce a apărut aseară scrie un articol de fond în care spune următoarele:

»Guvernul a putut vedea din criza aceasta că dacă corpurile legiuitoare nu se vor grăbi cu munca lor, se pot naște încurcături. Nu se poate să trăim numai cu dezbateri de budget, cu cruci și cu delegații. Au trecut 9 luni și Camera nu face altceva decât votează afaceri curente. Nu poate fi deci mirare că publicul începe să se impacienteze. Dacă până-acum nerăbdarea a fost explicabilă, ea acuma este îndreptățită. Cine poate primi răspunderea pentru timpul pe care-l risipim în felul acesta?«

In afacerea dela Bocșa.

In afacerea mandatului dela Bocșa, din cercuri competente lugojene se dau următoarele lămuriri:

Inainte de ziua alegerii i-s'a făcut domnului Coriolan Brediceanu ofertul din partea partidului

contrar, ca să-și retragă candidatura din cercul Bocșei și atunci Dsa va fi ales fără contracandidat în cercul Oravița și totodată i-se va restituți, titulo speselor, suma care Dsa va hotărî-o, fie aceea ori și cât de mare. Dl Brediceanu a respins acest ofert și celor, cari au mai intervenit în această direcție, le-a declarat categoric că cauza încrederei poporului nu e cauză de trafic. După ce a fost Brediceanu ales în ambele cercuri, nici Oravițenii, nici Bocșenii n'au voit să abstea dela persoana alesului deputat. Atunci au urmat epistole dela doamne și bărbați de frunte dela Oravița la adresa dlui Brediceanu, în cari s'a comunicat svonul, că dl Brediceanu a primit 50000 florini și pentru această sumă a renunțat la mandatul dela Oravița. Această scoritură a fost desarmată prin faptul, că dl Brediceanu n'a abzis. Într'aceea a fost prezentat protestul contrariilor contra alegerii dela Bocșa. Bocșenii știind că alegerea a fost corectă, nici ei, nici dl Brediceanu nu s'a gândit să abzică din motivul, că alegerea s'a contestat. Din partea contrariilor s'a făcut ofertul, ca dl Brediceanu să abzică de mandatul protestat al Bocșei și atunci ei vor retrage contestele ridicate contra mandatelor din cercurile Lugoj și Zorlenț-mare. Și acest ofert a fost respins, în conștelegere cu deputații aleși în numitele cercuri. Pedepsele și peste tot persecuțiunea alegătorilor din cercul Bocșei s'a potențat. Când s'a apropiat schimbarea din scaunul de fișpan al comitatului Caraș-Severin, s'au renoit prin persoane private ofertele în înțelesul de sus cu adausul, că ni-se pune în perspectivă și numirea de fișpan român și eventual mandatul de deputat din cercul Caransebeșului pentru mandatul din cercul Bocșei, în cari ni-s'a cerut să nu punem contracandidat din partidul nostru. Și acest ofert a fost respins. Cercetarea în afacerea mandatului din cercul Bocșa s'a efectuat, comisarul de investigație n'a admis ascultarea martorilor noștri și atunci dl Brediceanu a spus de nou bărbaților de încredere din cercul Bocșei chestiunea și aceștia au hotărît să lase toată afacerea la buna chibzuială a dlui Brediceanu. Față de metehnele contrariilor și plin de stimă pentru voința și încrederea poporului, care într'un gând cu alesul deputat sunt convinși că mandatul dela Bocșa e curat de orice încălcare de lege sau influință rea, deputatul Coriolan Brediceanu a rămas consecvent în hotărîrea sa de a lăsa să judece comisiunea cenzurătoare a Dietei, după-cum îi va dicta conștiința. Aceasta e cauza adevărată, pentru care dl Brediceanu n'a vrut și a socotit că nici nu e iertat să renunțe la mandatul dela Bocșa.

Lupta electorală în Germania.

Suntem în preajma alegerilor nemțești; se cade deci să dăm unele informațiuni asupra modului, cum neamul își trimite în parlamentul țării pe reprezentanții lui. — Un ziar maghiar face o justă diferență între pacinicele alegeri germane și sgomotoasele și une-ori sângeroasele alegeri din Ungaria, — fapt care denotă odată mai mult modul particular de a vedea al politicii maghiare.

Nici o larmă nu conturbă liniștea străzilor în capitala imperiului, nu falfăie steaguri, nu se țin adunări ori manifestații publice, oamenii nu vorbesc mai agitați ca de obicei, nici o învălmășală, nici o urmă nu denotă, că peste câteva zile poporul va fi chemat la urnă.

Numai câte-un anunț cu caractere mai groase e împărțit pe stradă trecătorilor fără a produce nici un efect.

Activitatea principală însă o desfășoară foile. In ele poate omul vedea și ceti câte ceva.

Particulari și asociații dăruiesc mii de mărci spre scopuri electorale.

Foile populare agită indignate contra socialiștilor, ale căror fonduri sunt mai mari decât le au ele și fac apel atât la milionarii partidelor lor cât și la partizanii mai săraci să dăruiască ori-ce sume pentru complectarea fondurilor.

Iată acum și felul partidelor în Germania:

Național-liberalii format din deputații orașelor mai mici sau acelor unde socialiștii sunt mai slabi. Masa alegătorilor o formează deci clasa burghezimei, funcționarii particulari și administrativi, comercianții și micii industriași.

În umbra acestora stau micii burghezi cu idei antisemite, dar cari înclină spre liberalism; în realitate și aceștia sunt junkeri feudali.

Adevărații junkeri sunt însă alcătuiți într'o tabără mai bine organizată, compusă din proprietarii mari și mici și din nobilime. Aceștia sunt *conservatorii* declarați. Partea cea mai însemnată a mandatelor lor se recrutează în Prusia, apoi în Bavaria și regatul Württemberg unde junkerii au încă proprietăți.

În fața acestor partide mai mult sau mai puțin organizate, stau cele două partide mari ale Germaniei, centrul și socialiștii, sau negrii și roșii.

Cel dintâi e format de clerul catolic și are forțe foarte sigure în părțile de sud ale Germaniei, unde domnesc încă proprietarii țărani mari și mici, sau unde munci.orimea catolică n'a prins încă din ideile socialiste.

Cel mai mare și mai bine organizat partid al Germaniei sunt socialiștii.

În adunarea imperiului au avut 81 de reprezentanți. Acum nu este cerc electoral, unde socialismul să nu fi prins rădăcină și să nu triumfe.

Din centrele industriale au putut să influențeze asupra ținuturilor agrare, afară de muncitorii au înduplecat pe funcționarii comerciali, micii industriași și o mare parte a inteligenței să adereze la ideile lor. Intreagă Saxonia cu excepția unui singur deputat antisemit este socialistă. Și lăfșirea acestui partid se datorește numai ideilor lui și bunei lui organizații invidiate de toate celelalte partide.

Polonii, danezii și cei din Alsația și Lotaringia își trimit reprezentanții lor, cari luptă contra ideii de germanizare a politicii prusiene.

Partidul dela putere l'au format până în prezent, centrul, liberalii și conservatorii. Aceștia din urmă erau adevărații mameluți ai guvernului și când era vorba de contra-servicii și centrul. Liberalii criticau în continuu și erau când la putere, când în opoziție.

Forma neparlamentară de guvernământ a constituției germane face ca aici fiecare partid să între în grațiile guvernului, dacă vrea ca cel puțin în parte să-și valideze ideile. Guvernul este aici vecinicul »tertius gaudens« pe când ceilalți se ceartă.

Din Câmpeni.

În nrul 220 din anul trecut al ziarului nostru am publicat o corespondență din Câmpeni, în care se făcea învinuire învățătorilor, că nu conduc băieții la școală, precum alte învinuiri bisericiei gr-cat.

La acuzele aduse învățătorilor o venit dl inv. Avram Sârbu ș'a dat răspunsul. Părintele Paladi însă nu-i mulțumit cu acest răspuns, deci vine să dea lămuriri. Scoatem din acestea următoarele:

A duce copiii la biserică e dorința poporului, și eu numai dorința poporenilor mei am exprimat-o, când am învinuit pe domni învățători, că nu se prezentează Duminecile și în sărbători cu copiii la biserică. A auzit dl învățător Sârbu debacând poporul contra învățătorilor în privința aceasta în mai multe rânduri.

Nu agită nime parochieni, ci ei înșiși sunt agitați în contra dlor învățători, nedând aceștia din urmă nici un semn, prin care să îndemne poporul și să-l atragă pentru școală.

Ducerea școlărilor la biserică în Dumineci și sărbători după dl învățător Sârbu et. comp. este imposibilă. Da și eu zic că e imposibilă, când e iarnă grea, dar toamna și primăvara este prea posibilă.

Cuvintele mele rostite la sfințirea școlii no-

Fluidul-Universal

Magazin principal: Farmacia lui Török József, Budapest, Király-utca 12 și Andrassy-ut 25 precum și în cele mai multe farmacii.

vindecă podagra, reuma, catarul (troacna) și influenza, tot felul de dureri de mâni, picioare, spate și șele iscate din răceală, mâncărimea, durerea de măsele și cap. Recreează și întărește mușchii și nervii, ceea-ce documentează număroasele epistole recunoscătoare sosite dela medici și privați. O sticlă de un deți costă 1.50 fl., trei bucăți să trimit franco; 6 sticle mici de probă costă 3 coroane; 12 sticle franco 5 coroane. o o o o o o o o o o Să trimit pe lângă ramburs „Vörös kereszt“ (crucea roșie) Temesvár poștal prin FARMACIA

stre, cuvinte cari au jignit pe învățătorii noștri, sunt următoarele:

»Dacă bunul Dumnezeu ne-a ajutat de am ridicat aceasta școală frumoasă, să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne învrednicească și de învățători buni și zeloși de sub a căror ocărnuire să iasă fii — luminați spre folosul neamului nostru și sfintei noastre biserici-drept credincioase. Amin.

Referitor la cele publicate despre biserica gr. catolică primim următoarea lămurire:

Grajdul într'adevăr s'a edificat. Dar e aceasta o eroare? Curatorul, ca susținătorul școlii e dator învățătorului pe lângă salariu, și cu cuartir liber. Unde e cuartir, acolo-s necesare și supraedificările laterale. Învățătorul nostru are familie, prunci mici, de nutrire a căroră trebuie să se îngrijească. Așa e necesitat să-și țină o vacuță, pentru carea trebuie și grajd. Curatorul la insistență rugare a lăsat pe învățător, ca pe *spesele sale*, să edifice un grajd.

Că la școala noastră nu se ține școală de repetiție asta e neadevărat. Ori-cui putem dovedi că aceia se ține și s'a ținut regulat, cu protocolul de înscriere, ziarul de materialul propus, ori dacă ar pofti în școală în orele de prelegere.

Că nu se îngrijește curatoratul de edificarea bisericii iarăși e neadevărat.

Curatorul nu are grije mai arzătoare ca aceasta; dar rezolvirea afacerii nu e pendentă numai dela curator, ci și de patron, și mai ales dela acesta. Dela ziua nefastă a incendiului și până acum s'a urmat un șir lung de corespondență între înaltul patron — erarul regesc — și prea venerata noastră superioritate. Dar starea abnormală dela guvern, carea coincide cu nenorocirea noastră, a fost cauza că afacerea nu s'a rezolvat până acum. Acum însă avem asigurarea că în primăvara ce urmează, biserica se va edifica.

Cu propriile puteri, poporul nu e în stare a o edifica. Deci a trebuit să aștepte răspunsul patronului.

Cât pentru învățătorul școlii gr. cat. Patricie Pallade pot să asigur, că e un individ bine pregătit pentru cariera sa, om moral și cu viu interes de afacerile noastre școlastice și bisericesti, conștient și punctuos în împlinirea datorinței sale; nu aplică pe elevi și la îngrijirea vitelor sale, nu are nici un oficiu lateral, fără *numai în timpul liber* se ocupă ajutând în cele scripsale secretarului băncii noue din Câmpeni. Nu are însă, nici o responsabilitate, nici un obligament cu funcționarii de acolo și nici un obligament cu clientela băncii.

Din răspunsul dlui inv. Vasile Pătița, care a trecut la religiozitatea gr. cat. dăm următoarele:

Nu în Câmpeni, — ci în Ponorul și în Săcătura am servit ca învățător 21 ani, și am avut salariu câte 300 și câte 400 cor. — despre ce se testifică prin ordinul ministerial de penziune; — și în astfel de stare D-zeu m'a binecuvântat; că mi-am crescut pruncii, mi-am rădăcat familia, mi-am făcut și puțină avere, că am știut a mă îndestuli și cu puțin și a fi cruțător; — Dela biserica gr. or. din Câmpeni — în 3 1/2 ani, pentru-că am purtat serviciul decantor și tipicar am avut parie de o mică răsplată, cu care am fost mulămit, căci nu răsplată pământească așteptam, ci mângăierea că pot și eu lauda pe D-zeu.

Am trecut la religia gr. cat. indignat de abuzurile zilnice care se întâmplau din partea unei clice de oameni neastâmpărați; și convingându-mă că îndreptarea lucrurilor nu este posibilă, și lupta e zadarnică, ba fiind atât eu cât și familia mea — persecutați și isbiți în tot timpul la toată ocaziunea, într'un mod fără păreche pentru bunele mele intențiuni. (Dovadă toți bărbații din poporul de rând). Pentru liniștea sufletească am trebuit acum la bătrânețe împreună cu familia mea de 17 suflete, să-mi caut refugiu în sânul surorii bisericii române; și dacă cineva mă judecă de păcat; — păcat e acela care prin purtarea lor necreștinească, au cauzat această schimbare, făcându-mi cu neputință a vieții în societate cu dânșii! — Declar sărbătorește sus și tare, că cu astfel de persoane nu voiu mai corespunde prin ziare nici odată.

După ce fiește care s'a spus acum cuvântul avem o dorință: să-i vedem pe toți îndreptând relele și se muncească cu deplină conștientitate pentru împlinirea datoriei concrete lui.

Din străinătate.

Incidentul parlamentar din Camera Austriacă. Președintele Camerei dl Weter în aplausele furtunoase ale deputaților își exprimă viile sale regrete pentru procedul neusitat — al deputatului Sternberg la adresa vice-președintelui Zacek.

El regretă că regulamentul nu-i pune la dispoziție destule mijloace pentru a reprimă cu desăvârșire astfel de purtări și fapte, cari compromit atât în interior cât și în afară Camera austriacă. Deputatul Sternberg regretă însuși faptul și ce-ându-și scuze pentru insultele aduse, incidentul e declarat închis.

Prima ședință a sobraniei din Sofia s'a ținut după vacanța sărbătorilor ieri la 23 Ianuarie. Primul punct al desbaterilor l-a format expresia de indignare a sobraniei față de manifestările studentești împotriva principelui Ferdinand, care roagă președintele să aducă aceasta la cunoștința principelui în numele poporului bulgar. În decursul desbaterilor acestui proiect s'au produs scene violente, căroră președintele le pune capăt punând chestia de încredere. După aceasta s'a luat în desbatere proiectul pentru închiderea universității și concedierea profesorilor.

Scene violente au cuprins desbaterile și aci din partea opoziției.

„Pipăruș“.

revista umoristică care apare în tipografia noastră redactată de cele mai bune condeie, în numărul ce va apare în săptămâna viitoare va aduce un material care va face senzație.

Numărul 2 se va trimite însă numai celor cari vor grăbi cu plata abonamentului ori îl vor fi cerut anume. Sunt deci invitați toți ceice doresc să-l aibă, să binevoiască a trimite abonamentul, 6 cor., pe un an ori 3 coroane pe jum. an.

NOUȚĂȚI.

A R A D, 25 Ianuarie 1907.

Vremea

Frigul continuă. Inghet în toată țara. Cerul e tot senin.

— **Știre redacțională.** Cu începere de azi redacția noastră are cu un redactor mai mult: azi a sosit aici, dela București, noul nostru redactor, *George Stoica*, cunoscut deja publicului românesc din scrierile sale literare. A scris și până acum în »Tribuna«.

Fie bine venit!

— **Camera** dupăcum ni-se telefonează, va ține mâne la orele 12 o scurtă ședință în care se va vota proiectul de lege despre apropierea bugetului pe anul 1907. — Sâmbătă nu va fi ședință.

Câți au emigrat în America? În anul 1906 au emigrat în America 1.100.735, până când în 1905 1.026.499. Afară de acestea puterile din America n'au dat intrare la 12.432 de emigranți, cari s'au reîntors apoi iarăși de unde au plecat. Cei mai mulți emigranți au fost din Ungaria, care în tot anul înmulțește locuitorii Statelor-Unite cu câte 300000.

— **Hymen.** Dl Constantin Gherga, inv. diplomat și adj. notarial și-a fidanțat de fiitoare soție pe d-șoara Silvia, fiica inv. emerit Nicolae Costina din Hălmaș.

Felicitări.

— **Cununie.** Dl Florian Goina ales preot în Mizieș și gentila d-șoara Florica Glițe își vor celebra cununia lor în biserica gr. or. din Orțișteag la 28 Ianuarie.

Felicitări.

— **»Neamul Românesc«**, publicația politică de Nic. Iorga. Anul I (53 numere) broșat se află de vânzare la dl *Sever Bocu* redactorul »Tribunei« (Arad). Cine voește să-și îmbogățească biblioteca cu o carte valoroasă și de mare preț, să grăbească să

cumpere această publicație, cu un preț bagatel de 6 cor. (în loc de 7 și 50), Spuneam acesta cu atât mai ales, că exemplarele se epuizează iute.

— **Expoziție universală în Turin.** Se anunță din Turin că ziaristii din ținuturile Alpilor au ținut o conferință în scopul de a serba centenarul contelui *Camillo Cavour*, care va fi în 1910. Conte Orsi a dispus, ca în amintirea marelui ziarist, întemeietorul Italiei unitare de astăzi să se aranjeze o expoziție a presei, iar primarul Frola a accentuat dorința ca să se înființeze în Turin la 1911 în memoria contelui Cavour o expoziție universală. Această idee a fost primită cu mult entuziasm de întreaga corporațiune a ziaristilor.

— **Inmormântarea Papei Leo XIII.** Actualul cap al bisericii catolice, pontificele Piu X a luat hotărârea, că rămășițele pământești ale predecesorului său, să fie mutate în bazilica laterană, vechea reședință a Papiilor în ziua de trei Martie. S'a ales aceasta zi pentru a corespunde cu ziua încoronării lui.

— **Corul bisericesc gr. or. rom. din comuna Birna**, sub conducerea inv. R. Ioanovici, în preseara anului nou a predat un concert împreună cu teatru. Programa concertului a constat din 9 puncte, care peste tot au fost foarte bine preluate, îndeosebi Țiganul la țarg și Budelea taichii au stârnit mult haz în public. E laudabil zelul tinărului inv. Romulus Ioanovici și totodată interesul și bunăvoința judei comunal Ioan Borșun, care la toate îi dă mâna de ajutor dlui inv., căci ambii nu cunosc nici o osteneală când e vorba pentru luminarea și deșteptarea poporului. După concert a urmat joc care a durat până la răsăritul soarelui. Pe lângă numărul Țiganii din comunele Sărăzani, Jurești și Botești au participat ca oaspeți dl Gavrilă Olariu cu familia și juristul Vasile din Lugoj. Teologul Mitariu cu sora din Lugoj, pedagogul Colojoara, învățătorul din Sărăzani cu soția, preotul Răbăgia din Drinova, I. Ioanovici inv. în Jena cu familia și v. d. preoteasă din Jurești cu d-șoara. Sarazani, la 6 Ianuarie 1907. *Iosif Olariu*, econom.

— **Orator căzut în cușcă.** Lui Enrico Ferri, unul dintre conducătorii social-radicalilor italieni, i-s'a întâmplat zilele trecute un incident hazliu. Ferri plecase într'un turneu oratoric prin orașele mai mari ale Liguriei și cu câteva zile înainte de aceasta se oprî în Sestri Ponent. Oratoria și-o ținu în teatrul Verdi, având vr'o două mii de auditori. După o oratorie de un sfert de oră, Ferri, care și de altcum e plin de temperament, se încălzi într'atâta încât gesticulând și sărind în dreapta și în stânga se pomeni în căsuța suflerului. A tras cu sine masa cu sticla cu apă și paharul ce se afla pe ea.

Într'un moment dispăru oratorul împreună cu masa, sticla cu apă și paharul. Noroc că a căzut pe moale și așa nu i-s'a întâmplat nenorocire mai mare. Peste câteva momente reapăru și-și continuă oratoria.

— **Un pod nou în Constantinopol.** Sultanul, după ce a cumpănit tocmai zece ani, a dat în sfârșit iradea prin care îngăduie să se facă un nou pod peste cunul de aur. Construirea acestui pod a câștigat-o firma Gustavsburg din Mainz pentru 200.000 de funți turcești și după primirea planului la 20 luni podul trebuie să fie gata. Dar pentru aceea importanța Constantinopolului tot podul de până acum va rămânea, care e de 450 metri de lung, e construit pe punți de fer și oferă o priveliște încântătoare spre Constantinopol și Bosfor. Acest pod s'a inaugurat în anul 1877 în locul podului vechiu de lemn, construit în anul 1845.

— **Dinamită înghețată.** Se telegrafează din Deva: Mina de aur din Brad acum construiește linia ferată dintre Brad și Gurabarza, unde pentru așezarea șinelor strâmbe se sparg cu dinamită. Marți a fost însărcinat lucrătorul George Caciaban să ducă dinamită pentru construcție. În drum a observat, că dinamita a înghețat și de aceea a intrat în casa pantofarului Iosif Botoș și l-a rugat să-l lase să încălzească dinamita pe vatră.

Cu toate că stăpânul casei i-a refuzat cererea, Caciaban a ascuns dinamita în cuptorul vetrei și așteptă să se desghețe. Dinamita încălzindu-se a făcut explozie. Sguduirea teribilă a dărâmat plafonul locuinței, iar mașina de gătit a aruncat-o în pod, iar lui Caciaban i-a luat capul și mâna

dreaptă. Sguduirea teribilă a aruncat la pământ și pe soția lui Botoș, din odaia vecină, așa încât a suferit contuziuni interne grave.

— **Și-a omorât soția.** Din Năsăud se vestește, că a fost omorâtă soția lui Teodor Oniga. Făptuitorul a târît cadavrul femeii dela locul, unde o omorise — în o grădină și acolo a învâluit-o în căpița de fân. Gendarmii au găsit cadavrul și pornind cercetare, s'a constatat, că ucigașul este însuși bărbatul nefericitei femei, care a și fost deținut și dus în închisoarea din Bistrița.

— **30.000 de cutremure de pământ pe an.** Profesorul de fizică Herbert Garrison, a ținut o conferință la Londra despre vulcanologie și sismologie. Dânsul a spus că funcționează acum 37 de obserzatori pe diferite puncte ale globului nostru pământesc.

În statistica cutremurelor, Anglia vine în rândul din urmă. Cutremurele de pământ în Anglia sunt foarte rare.

Cauza cutremurelor o atribuie savantul englez răcirii gradate a scoarței pământului, precum și surpării stratelor subterane.

Prin răcire, scoarța se contractează și întinderi mari de pământ se prăbușesc.

Astfel, când cu marele cutremur de pământ din Assam (1897) s'a surpat o întindere de peste 10.000 miluri pătrate englezești la o adâncime de 76 metri.

Cutremurul de pământ dela San-Francisco, se datorește prăbușirii unor mase de stâncă în cantitate de peste 50 de milioane metri cubi.

— **Luptătorii dela Palermo.** În teatrul dela Palermo de două zile se întâmplă un nemaipomenit scandal. Doui acrobați, francezul Cazeaux și cehul Smeykal, luptându-se la olaltă, s'au luat la formală bătaie, dânduși pumni și picioare, în cât a trebuit să-i despartă poliția, iar publicul sbiera și fluera în chip asurzitor. Cu toate acestea juriul i-a lăsat și alaltăeri la luptă, când s'a întâmplat apoi un scandal nemaipomenit: francezul a luat în brațe pe ceh și de pe scenă l'a aruncat jos, unde stau muzicanții, lucru pentru care juriul ar fi trebuit să-l disqualifice, când colo l'a declarat învingător. Public furios a și sărit pe scenă, unde a spart și rupt, s'au stâns lămpile și în întunec s'a produs o încăierare, în cât numai poliția a făcut ordine, dând afară pe toți din teatru... Pe-trec bine, italienii!

— **Zancig, cetitorul gândurilor.** Ziarele engleze scriu mult despre talentul de a ceti gândul a părechei daneze Zancig, care nu de mult da prezentat și în fața regelui englez. Zancig, — spunea raportorul dela »Daily Mail«, că abea de câteva luni fac producțiuni, și că înainte de aceia nici odată n'au participat la reprezentațiuni publice de ale cetitorilor gândurilor. Mai pe urmă a dat reprezentațiune în allambra și unul dintre punctele programei a decurs în modul următor: Zancig a trecut printre șirele publicului fără a face nici o observare, s'au zice ceva. Cinci dni au scris rânduri întregi de cifre iar un al șaselea domn le-a adunat. În vremea asta doamna Zancig sta pe scenă în dosul unei baricade, de unde nu putea vedea publicul. Zancig fără a zice nici o vorbă făcu semn nevetei sale care însemnă rezultatul pe o tablă neagră ce sta lângă dânsa. Afară de asta dna Zancig a descris fel de fel de obiecte (ilustrează hazlie, câni, acțiuni de băi, un ceasornic de aur cu monogram, scrisori pe cari le arătaseră bărbatului ei dânsa însă nu le putea vedea. Ba ce e mai mult, a recunoscut chiar mâna unei mumii pe care la o distanță de trei metri dintr'o sută de oameni 99 ar fi luat-o drept mânășă.

Până acuma au deslegat ori-ce problemă ce li s'a dat și sunt gata a se supune la ori-ce fel de încercare. Ei zic că nu e vorba de lucruri supra-naturale, deneagă însă ori-ce explicație și răd de ghiciturile ziarelor.

ABONENȚII

ziarului nostru, cari n'au achitat încă prețul de abonament, sunt rugați a grăbi cu trimiterea sumei ce datorează.

Abonament pe an 24 Cor.
pe 1/2 an 12 ”
pe 3 luni 6 ”

Dela judecătorii și tribunale.

O coadă de topor împărțită. Pe când toporul, Gyürky Odön, cunoscutul defraudant al celor două sute de mii de coroane se distrează pe pământ american surizând la știrile ce-i sosesc prin cablu din scumpa lui patrie, pe atunci păgubașii fluera natural a pagubă și caută să împărțiască coada rămasă acasă a corifeului literar al partidului popular.

Din mobiliarul vândut la licitație s'au încasat 156 cor., care prin subtragerea cheltuielilor se reduce la 128 cor. Aceștia trebuie să acopere 200 cor., dare cătră stat, precum și 242 cor., chiria casei. Dar ceilalți?

Procesul din Amaț. Ni-se scrie din Sătmar, că românii implicați în afacerea procesului criminal dela Amaț au fost achitați. Au fost însă achitați și ungurii, așa că moartea celor 4 români și rănirea altor mulți rămâne nepedepsită.

Pedepsiți pentru calomnie. În o ședință a comitetului comunal din Micalaca, părintele I. Morar și înv. I. Mihuța, apărând interesele românilor de acolo, au avut neplăceri cu notarul. Sfârșitul a fost, că notarul simțindu-se ofenzat, a dat în judecată pe cei doi români, cari agitează.

Eri a fost pertractarea acestui proces și părintele Morar a fost pedepsit la 40 cor., înv. Mihuța la 30 cor. amendă.

Societăți.

Convocare. Reuniunea meseriașilor, și neguțătorilor din Poiană în virtutea § 16 din statute își conchiamă atât membri, cât și pe toți binevoitorii la a IV-a adunare generală ordinară, care se va ține în 30 Ianuarie v. 1907, la orele 3 după amiază în localul »Reuniunii«. Din ședința comitetului ținută în 26 Dec. v. 1906. Ioan Serb președinte. Ilie A. Dobrotă, secretar.

Economie.

Bilanțe. Frunzașul institut din metropola Bănatului, »Timișana« își publică bilanțul în numărul nostru de față și convoacă pe acționari la a XVII adunare generală a institutului pe 20 Februarie st. n. în localitățile institutului. Institutul cu un capital social de 600.000 de acții dispune de următoare fonduri proprii: Fondul de rezervă general 126.000, Fondul de rezervă special 10.000, Fondul de pensie 28.377'35. La olaltă 164.377'35. Realități: 10.619'22. Suma totală a activelor: 5.246.582'21. Venitul curat: 85.270'58.

Director executiv e dl Romul Cărăbașiu, contabil I. Miculescu. Președinte al direcțiunii dl Theodorovici, al comitetului de supraveghere: Dr. Traian Sincay.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

— Raport telefonic al »Tribunei«. —

Budapesta, 25 Ianuarie 1907.

INCHEEREA la 12 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907 (50—kilg.)	7'44—7'45
Secară pe Aprilie 1907	6'74—6'75
Orz pe 1907	7'35—7'36
Cucuruz pe Maiu 1907	5'13—5'14
Grâu pe Octomb. 1907	7'76—7'78

INCHEEREA la 5 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907.	7'43—7'44
Secară pe Aprilie 1907	6'74—6'75
Ovăs pe Aprilie 1907	7'34—7'35
Cucuruz pe 1907	5'12—5'13
Grâu pe Octomb. 1907	7'76—7'77

II. Producte.

— Prețurile socotite după 100 kgr. și în bani gata. —

Unsoare de porc	143—144—
Slănină	110—111—
Prune uscate de Bosnia 26'50	26'50—17'50
Pezmet de prune	42—43—

III. Târgul de porci Kőbánya.

(Raportul halei comerciale din Budapesta—Kőbánya)

Prețuri de porci grași: Porci ungari de prima calitate: Bătrâni, grei (părechea peste 400 kilg.) ——— fil. Tineri, grei (părechea peste 320 kilg.) 126 — 127 fil. Tineri mijleci (părechea 250 — 320 kilg.) 128 — 129 fil. Tineri, ușori (părechea până la 250 kilg.) 128 — 129 fil.

Piața din Arad.

Cursul spiritului.

Spirit rafinat en gros	158
„ „ „ detail	160
Spirit brut en gros	156
„ „ „ detail	158
Lături uscate per kilg.	15

Bursa de bucate din Timișoara.

Timișoara 25 Ianuarie.

Grâu 75 kil. 6'25—6'30, 76 kil. 6'35—6'40, 77 kil. 6'25—6'50, 78 kil. 6'55—6'65. Grâu (marfă mercantilă) 75—76 kil. 6'25—6'30. Secară 5'60—5'70. Orz 5'60—5'70. Ovăs 6'40—6'50. Cucuruz 4'30—4'35.

Poșta Redacției.

E. A. Incontestabil, este Maniu și ca cultură și ca fire și educație românească.

St. P. Dacă vrei o foaie ungurească, mai aproape de vederile noastre e foaia »Népszava« Budapesta, VII Nyár-utca 1.

Oct. Crășmar, Barateaz. I'mirit. Multe mulțumiri. Indată ce se face loc, cu plăcere!

Teodor Filipescu, Saraievo. A apărut. Cel mai bun este însă Călinarul Minervei, București, tipografia »Minerva«, un exemplar costă 1 leu 50 bani. Are ilustrațiuni splendide, dela expoziție și material literar foarte ales. Multe complimente și felicitări pentru lucrurile bune!

George Costan, Galșa. Când vom ști un loc, te vom înștiința. Mai spre primăvară însă. Dă pe la noi atunci.

Redactor responsabil Sever Bocu.
Editor-proprietar George Nichin.

Concurs

»VICTORIA« institut de credit și economii în Arad, publică concurs pentru ocuparea posturilor de doi practicanți cu termenul de 15 Februarie n. a. c.

Reflecții au să dovedească prin oferte scrise cu mâna proprie, că sunt absolvenți a vreunei școale comerciale, și că posed pe deplin limba română și maghiară. Preferință au aceia, cari posed în vorbire și scriere și limba germană.

Noi aleșii după serviciul de un an de probă vor fi denumiți de funcționari cu salariu, bani de cvartir, tantiemă și dreptul de penzie în senzul regulamentului institutului.

Pcsturile sunt de a se ocupa imediat după alegere.

Retribuțiunea anuală pe anul de probă a unui practicant e de 960 cor.

Diracțiunea.

Anunț de vânzare.

În comuna românească Socodor în loc principal, se află de vânzare o prăvălie cu birt. Totodată se vinde și casa unde e prăvălia. Informațiuni mai de aproape de administrația »Tribunei«.

Am fost bețiv în totdeauna pânăce n'am folosit medicamentul contra beuturii alui Frankl Azi mă în torc cu scârbă dela ori ce beutură spirțuoasă. K. M. casa p. Acest medicament n'are nici gust, nici miros. Se poate pune în ori și ce beutură spirțuoasă. Sănătății nu-i stricăcios. Un flacon întreg 5 coroane. Acest medicament nu se poate procura și nu se poate căpăta nicăiri, decât în farmecia lui

FRANKL ANTAL
(Szeged, Felsőváros nr. 20)

„TIMIȘIANA“ institut de credit și economii societate pe acții în Timișoara.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „TIMIȘIANA“ societate pe acții în Timișoara se convoacă și sunt rugați a participa la a

XXII-a adunare generală ordinară

care se va ține în 20 Februarie a. c. st. n. la oarele 9 na. m. în localitățile institutului.

Obiectele adunării:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de reviziune și stabilirea bilanțului.
2. Deciderea asupra distribuirii profitului curat.
3. Darea absoluturului direcțiunii și comitetului de reviziune pe anul 1906.
4. Alegerea comitetului de reviziune.
5. Eventuale propuneri ivinde în sensul §-lui 22 lit. h.) din statutele institutului.

Timișoara, 23 Ianuarie 1907.

DIRECTIUNEA.

Dispoziții statutare: Vot decisiv în adunarea gen. au numai acei acționari, cari înainte de deschiderea ședinței depun la cassa institutului acțiunile lor transcrise cu cel puțin 6 luni mai înainte pe numele lor (§ 12.)

Plenipotențiatul altui acționar trebuie să fie însuși acționar al institutului. Pe minoreni îi reprezintă tutorii; pe femei bărbații lor; pe societăți, corporațiuni și institute le reprezintă plenipotențiații lor; cari pot fi și neacționari (§ 13.)

Spre a înlesni participarea la adunarea generală și dlor acționari din îndepărtare, am rugat pe onor. direcțiuni dela »Albina« (Sibiu), »Bihoreana« (Oradea-Mare), »Victoria« (Arad), »Oravița« (Oravița), »Lugojana« (Lugoș) și »Luceafărul« (Verșet) să ia în primire acții de ale institutului nostru — până la 14 Februarie a. c. ora 12 din zi.

Debit.	Contul bilanțului.		Credit.	
Cassa în număr	82679.60		Capital de acții	600000—
Bon în Giro-Conto și la alte bănci	38509.13	121188.73	Fondul de rezervă general	126000—
Cambii de bancă	2364441.26		Fondul de rezervă special	10000—
Cambii hipotecate	810124.—	3174565.26	Fondul de penziune	28377.35
Imprumut hipotecar		1535822.61	Depuneri spre fructificare	2386237.88
Imprumut de cont-corent		141635.92	Cambii reescomptate	864432—
Imprumut de efecte		6613.—	Hipoteci cedate	951131.51
Efecte proprii		225863.60	Interese tranzitoare	60717.80
Realități		10619.22	Dividende neridicate	1022—
Mobiliar	7657.36		Contribuție dela int. dep. spre fruct.	5248.28
10% amortizare	765.74	6891.62	Interese dela cap. de acții din emis. III.	543.76
Interese anticip. la reesc. și hip. cedate		17100.59	Diverse conturi creditoare	127601.05
Interese restante		3896.45	Profit transpus	5241.96
Diverse conturi debitoare		2385.21	Profit curat	80028.62
		5246582.21		5246582.21

Spese.	Contul profit și pierdere.		Venite.	
Interese la depuneri spre fructificare	101718.60		Profit transpus	5241.96
Interese de reescompte	49948.12		Interese după cambii de bancă	170265.15
Interese la hipoteci cedate	46226.70	197893.42	Interese după cambii hipotecate	53559.64
Contribuție dela int. la dep. spre fruct.	10171.67		Interese după împrumut hipotecar	90586.36
Contribuție erarială și comunală	14234.19	24405.86	Interese după împrumut pe efecte	370.43
Salare		28731.64	Inter. după împrumut de cont-corent	10378.67
Chirie și spese de cancelarie		8870.93	Venitul realităților	1213.16
10% amortizare din mobiliar		765.74	Venitul efectelor	4409.36
Pretenziuni descrise		372.13	Proviziune	10285.57
Profit transpus	5241.96			
Profit curat	80028.62	85270.58		
		346310.30		346310.30

Cărăbașiu m. p.,
dir. esec.

Timișoara, la 31 Decembrie 1906.

Miculescu m. p.,
comptabil.

DIRECTIUNEA:

Theodorovici m. p.,
președinte

Jonașiu m. p.,
v.-președinte

A. Crăciunescu m. p.,

Dr. Cosma m. p.,

Gherdan m. p.,

Pinciu m. p.,

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent al bilanțului și cel al venitelor și sarcinilor și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare purtate în bună regulă, le-am aflat cu acelea în consonanță și exacte.

COMITETUL DE REVIZUIRE:

Dr. Traian Sincay m. p.,
președinte.

Dimitrie Bulbaș m. p.,

George Breban m. p.

Vincentiu Petrovici m. p.